

Sygn. akt VI Ka 571/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2014 r.

sprawy **P. H.**

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 17 września 2014 r. sygn. akt II K 328/14

zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. H. w ten sposób, iż podstawę prawną warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w pkt II części dyspozytywnej uzupełnia o art. 69 § 4 kk,

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 571/14

UZASADNIENIE

P. H. został oskarżony o to, że w dniu 4 lipca 2014r., w miejscowości P., woj. (...), w ruchu lądowym prowadził motorower marki Y. o numerach rejestracyjnych (...), po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym o godzinie badania 20:37 – 0,97 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, godzina 20:56 – 0,91 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania od dnia 12 marca 2014r. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres dwóch lat w związku ze skazaniem za przestępstwo z art. 178a § 11 kk prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 5 marca 2014r., sygn. akt. IIK 37/14,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk.

Sąd Rejonowy w Lubaniu wyrokiem z dnia 17 września 2014r. w sprawie IIK 328/12:

uznał oskarżonego P. H. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a § 4 kk i za to, na podstawie art. 178 a § 4 kk, wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat,

na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat,

na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzył oskarżonemu P. H. karę grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka grzywny równoważna jest kwocie 20,00 (dwudziestu) złotych,

na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w niniejszej sprawie, zaś na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach wymierzył mu opłatę karną w kwocie 340,00 (trzystu czterdziestu) złotych.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator rejonowy, który zarzucił obrazę prawa materialnego, a to art. 69 § 4 kk, poprzez błędne pominięcie wskazanej normy jako podstawy prawnej orzeczonego wobec oskarżonego P. H. warunkowego zawieszenia wymierzonej mu kary 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności w sytuacji skazania go za przestępstwo określone w art. 178 a § 4 kk.

Stawiając powyższy zarzut w myśl art. 437 § 2 kpk wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu poprzez powołanie w podstawie prawnej warunkowego zawieszenia wymierzonej oskarżonemu P. H. kary 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności art. 69 § 4 kk, zaś w pozostałym zakresie o utrzymanie orzeczenia w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora pomimo wadliwego sformułowania zarzutu okazała się zasadna. W niniejszej sprawie nie doszło wbrew twierdzeniom skarżącego do obrazu przepisu prawa materialnego – art.69§4 k.k. poprzez jego niezastosowanie. Przepis ten został bowiem w niniejszej sprawie zastosowany i Sąd Rejonowy pomimo przyjęcia wobec oskarżonego P. H. kwalifikacji przypisanego mu czynu z art. 178§4 k.k. zastosował wobec niego dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd ten bowiem wskazał, iż w realiach niniejszej sprawy dopatrywał się okoliczności wskazujących na istnienie szczególnie uzasadnionego przypadku w rozumieniu art.69§4 k.k. a tylko omyłkowo nie ujął tego przepisu w podstawie warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności.

Błędem Sądu I instancji było zatem nie powołanie wspomnianego przepisu w podstawie prawnej zastosowanej instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Przepis ten bowiem pozwala na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy występku z art.178§4 k.k. tylko w szczególnie uzasadnionych wypadkach o czym wyżej była już mowa. W niniejszej sprawie zatem przypisując P. H. popełnienie występku z art.178§4 k.k., orzekając karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i stosując instytucję warunkowego zawieszenia jej wykonania obok powołanych w pkt II części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku przepisów art. 69§1 i 2k.k. oraz art. 70§1 pkt 1 k.k. powinien się znaleźć art.69§4k.k. Wskazane uchybienie ma charakter obrazę przepisów postępowania mającej wpływ na treść wyroku – art.438 pkt 2 k.p.k. - przepis art.413§1 pkt 6 nakazuje bowiem zamieszczenie w treści wyroku zastosowanych przepisów ustawy karnej.

Z tego też powodu zaskarżony wyrok należało zmienić zgodnie z postulatem prokuratora i uzupełnić podstawę prawną warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w pkt II części dyspozytywnej o art.69§4 k.k.

W pozostałej części zaskarżony wyrok jako słuszny należało utrzymać w mocy.

Względy słuszności przemawiały za zwolnieniem oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (art.624§1 k.p.k. w zw. z art. 634k.p.k.)